

מז א ח מ' פכ"א מהל' אסורי ביאה הלכה יח קמנ לאין קבו טור ש"ע אה"ע סימן כג סעיף א:
מט ב מ"י פ"ה מהל' אבות הטומאה הלכה ט:
ג ג מ"י שם הלכה י:
גא ד מ"י פ"ה מהל' גירושין הלכה כג קמנ עשין ג טור ש"ע אה"ע סימן יג סעיף ו:
גב ה מ"י שם והלכה כ טושי"ע אה"ע שם סעיף א:
תוס' חד מקמאי אמר רב נחמן אמר שמואל כל שנשתתה עשר שנים אחר בעלה ונשאת שוב אין נתעברת. ולא אמרן אלא שאין דעתה להנשא אבל דעתה להנשא מתעברת:

תוס' חד מקמאי אמר רב נחמן אמר שמואל כל שנשתתה עשר שנים אחר בעלה ונשאת שוב אין נתעברת. ולא אמרן אלא שאין דעתה להנשא אבל דעתה להנשא מתעברת:

מוסף רש"י

מיאנה בו אינה צריכה להמתין שלשה חדשים. לאחר מיאנה דעיקרמינה לנשותן ואינה ככלל שאר תקנות שגורו תקנים לכל שאר הנשאות שצריכות להמתין אחר יציאתן מבעליהן ג' חדשים (כחובות ק). נתן לה גט צריכה להמתין שלשה חדשים ואע"ג דליכא לנסוק קטנה בשעבודתה לא חילקי תקנים בתקנתן בשנשאות (שם).

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

חל עליו תחלה שאין יכול לקדש ולא לעשות שליח עד שיגדיל דאין מעשה קטן כלום ואר"מ דככל ספרים קדמונים כן (א) אכל צספר צשר על גבי גמלים גרס בשופעות מתוך ג' לאחר ג' לאחיובי אינהו דלאחר ג' שנים ויום אחד חזיר לביאה ואמו כוליהו אסורי ומיילי ומתוך י"ב לאחר י"ב לאחיובי אינהו ואם זעלו כשכולן בגדלות איכה ט"ו חטאות וצין לגירסת הקונטרס וצין לגירסתו וזו שופעות לאו דוקא אלא שראתה ולא טבלה צינתיס ולגירסת ר"מ שראתה צמוך ג' ולא טבלה עד לאחר י"ב: **וְלֹא כַמְעַשָּׂה עַד וַאֲוֹנֵן** דאילו התם ש"א בדרכה. משמע דאסור לשמש שלא כדרכה ומינה דצפ"ב דנדרים (דף כ): אמר היא דלתיא לקמיה דרבי ואמרה ליה שולחן ערכתי לו והפכו אמר לה צמי דמיה המירתינו לו ומסיק דהלכתא הכי והפכו היינו שלא כדרכה לפי שזנעטת בכך שנא' (בראשית לד) וישכב אותה ויענה שעינה אותה שלא כדרכה וכן אם תענה את צנתי (שם לא) שלא כדרכך דלי הפכו היא למעלה והוא למטה לא היתה קובלת על כך וכן צ"י ארבע מימות ועסקו דף נח: אמר עובד כוכבים הבא על אשתו שלא כדרכה חייב מיתה ופרץ מי איכה מידי דישאל לא מתייבי ועובד כוכבי מתייבי (ט) והיינו האי לא מתייבי היינו דישאל שרי דלי איכה אסור צישאל ימחא דמתייבי עובד כוכבים מיתה דלזוהרתן זו היא מיתתן כמו בגול ושאר דברים ואר"י דהתם מייירי צלל הולאת זרע דשרי דכיון דליכא השחתת זרע לא הו כמעשה עד ואונן עוד אמר ר"י דלא חשבו כמעשה עד ואונן אלא כשמתכוין להשחית זרע ורגיל לעשות כן תמיד אכל באקראי צעלמח ומתאוה לצל על אשתו שלא כדרכה שרי כדאמר' צנדרים (דף כ): כל מה שאלס רוצה לעשות באשתו יעשה משל לצשר הבא מן הטבח ודג מן הזייד רצה אוכלו צלי רצה אוכלו מצושל רצה שלוק: **הַתְּוֹדָה** חסה ע"ה תבשימי ב"ה. שלא יפול שרק מעל פניה אע"ג דמיד שמעמוד מפלוט ותטריך לטבול מ"מ נימח שהמורה חסה כל זמן שלא תעמוד או שחתן מן קודם שמעמוד כדי שלא תפלוט: **דַּעְתָּא** ע"ך הוא. אמר רבינו תס משום היא עובדא דפ"ק צ"ב (דף יב): דלמרה צת רב חסדא תרוייהו קצעינא והיתה מלפה שמתקיים נצואתה לפי שהיה לרבא אשה אחרת אימרה לינשא לו ואפ"ה היתה מלפה לו: **אֲמַר** שמואל וכולן צריבות ב"ו. אכל נשים דמתן צהחולץ (לקמן דף מה). וצבירייתא חסם צגמר' (דף נב): קאי: **אֲבָל** קטנה בת ישראל צריבה להמתין. דגרינן זנות דקטנה צת ישראל אטו גדולה אכל צגירות קטנה לא שייך למגור אטו גירות גדולה דגדולה גופה כיון דדעתה לאיגורי מינטרא נפשה כדאמר לקמן ולא אסירא אלא אטו צת ישראל ואת' ושמואל דאמר כמתן צשלמח צקטנה צת ישראל סבר לה כר"מ דגור צהחולץ (שם דף נב): צבירייתא דרדופה קטנה צנישוין אטו גדולה וקסבר שמואל דה"ה צזנות אלא צגירות כמתן לגזור דמתניא צסמוך צגירות והשפחה כו' יתירות על צנות שלש שנים צריכות להמתין שלשה חדשים דברי ר"י ואע"פ דהכא צרוב ספרים לא גרסי' יתירות על צנות שלש שנים צפרק אלו נערוה (כחובות דף לו). גרסינן לה צכל הספרים ואי כרבי יוסי אפילו גדולה נמי תשתרי דר' יוסי שרי אפילו צגירות גדולה לינשא מיד דהא צצירך לינשא דשמואל דשרי גדולה אמר' הוא דאמר כרבי יוסי ועוד דקצרת שמואל הפוכה מדר' יהודה דהא צבירייתא דרדופה לא גור ר"י צקטנה צת ישראל אפילו צנישוין וצגירות גור אפילו צקטנה דקטנה צת ישראל גור וצגירות לא גור ומיהו לספרים דגרסי' צבירייתא דרדופה רבי יוסי ולא רבי יהודה אחי שפיר ולקמין) נמי נפרש צע"ה ואר"י דל"ג צשמתין יתירות וצתוספתא לימיה וצגדולה דוקא חסר ר"י אכל צקטנה שרי ושמואל כרבי יהודה סצירא ליה צגירות:

והא סמר איעצרא צביאה ראשונה. מיהודה כדאמר לקמן דער ואונן שלא כדרכן שמשו: **צאלצע** מיעפה. קודם ציאה ופתחה פתוח והווי ליה צב' ציאות: **כל מועותו של צים רבי**. המשירות צתוליהן צלצצעותיהן תמר שמן: **כל כ"ד חדש**. שמינוק יונק: **דש מצפנים וזורה מצמוך**. כדי שלא תתעבר

והא תמר בביאה ראשונה איעברא א"ל תמר * **באצבע** מעכה דאמר רבי יצחק כל מועכות של בית רבי תמר שמן ולמה נקרא שמן תמר ע"ש תמר שמעכה באצבעה והא הוו ער ואונן ער ואונן שמשו שלא כדרכן מיתובי כל עשרים וארבעה חדש דש מבפנים וזורה מבחוץ דברי ר' אליעזר א"ל אהלו אינו אלא כמעשה ער ואונן כמעשה ער ואונן ולא כמעשה ער ואונן דאילו התם שלא כדרכה והכא כדרכה בשלמא אונן דכתיב ביה ושחת ארצה אלא ער מגול אמר רב נחמן בר יצחק דכתיב וימת גם אותו אף הוא באותו מיתה מת בשלמא אונן משום לא לו יהיה הזרע אלא ער מ"ט עבד הכי כדי שלא תתעבר ויכחיש יפיה ת"ר צאותה פרט לכלה דברי רבי יהודה וחכ"א פרט לשלא כדרכה אמר ליה הון בריה דרב נחמן לרב נחמן לימא קא סבר רבי יהודה התורה חסה על תבשימי כלה אמר ליה לפי שאין אשה מתעברת מביאה ראשונה במאי קמיופלו רבנן סברי שכתב זרע פרט ילהעראה אותה פרט לשלא כדרכה ורבי יהודה סבר שלא כדרכה והעראה משכתב זרע נפקא אותה פרט לכלה כי אתא רבין א"ר יוחנן כל ששהתה אחר בעלה עשר שנים ונשאת שוב אינה יולדת אמר רב נחמן לא שנו אלא שאין דעתה להנשא * אבל דעתה להנשא מתעברת אמר ליה רבא לבת רב חסדא קא מרנני רבנן אבתריך אמרה ליה אנא דעתאי ע"ך הואי ההיא דאתיא לקמיה דרב יוסף אמרה לו ר' אנא שהיתי אחר בעלי עשר שנים וילדתי א"ל בתי אל תוציאי לעו על דברי חכמים אמרה ליה לנכרי נבעלתי אמר שמואל וכולן צריכות להמתין שלשה חדשים חוץ מגירות ומשוחררת קטנה אבל קטנה בת ישראל צריכה להמתין ג' חדשים ובמאי אי במיאון והאמר שמואל דלא בעיא ואי בגט האמרה שמואל חדא זימנא דאמר שמואל ^במיאנה בו אינה צריכה להמתין שלשה חדשים צנתן לה גט צריכה להמתין שלשה חדשים אלא בזנות וגזר

והא סמר איעצרא צביאה ראשונה. מיהודה כדאמר לקמן דער ואונן שלא כדרכן שמשו: **צאלצע** מיעפה. קודם ציאה ופתחה פתוח והווי ליה צב' ציאות: **כל מועותו של צים רבי**. המשירות צתוליהן צלצצעותיהן תמר שמן: **כל כ"ד חדש**. שמינוק יונק: **דש מצפנים וזורה מצמוך**. כדי שלא תתעבר ותגמול את צנה וימות: **אלה כמעשה ער ואונן**. אלמא תמר פתח פתוח היה לה: **אשה (כ"י) נאשרן** ישכב איש אותה שכבת זרע ורחלו צמים. אותה מיעוטא הוא: **פרט לכלה**. דלא צביאה טבילה משום טומאת ציאה ראשונה כדמפרש טעמא לקמן: **הון**. שם חכס: **על פניה** ואם טבול יעצירוס המים: **לפי שאין אשה מתעברת מביאה ראשונה**. ולא שכבת זרע קרינן ציה דאין ראוי להזריע ומיהו מיעוטא משכבת זרע לא נפקא הואיל והאי מקוס ראוי להזריע הוא צביאה שניה ומשום נוגע צשכבת זרע נמי לא מיטמיא דטומאת צית הסתרים לא מטמאה אלא שגורת הכתוב היא צביאה וכן הוא צצמכת נדה (דף מה): **להעראה**. שלא זוריע אי למ"ד נשיקה אי למ"ד הכנסת עטרה): **שלא כדרכה והעראה מש"ו נפקא**. שלא כדרכה אינו מקוס זרע העראה לאו שכבת זרע הוא דאין כאן זרע הלכך תרוייהו משכבת זרע מימעטוי: **לגם רב חסדא**. אשתו דרבא: **אצטריך**. ששהית עשר שנים אחר צעליך הראשון ורמי צר חמתו הוה: **אמר שמואל וכוונן**. הנשים שנצעלו: **לריקום להמתין**. מלהנשא שלשה חדשים אחר ציאתן חוץ מגירות ומשוחררת קטנה ואע"ג דסתם עובד' כוכבים ושפחה זזנות הן לא גזרו רבנן צקטנה להמתין אחר טבילה גירות ומשוחררת כלום. ומדקאמר שמואל חוץ מגירות קטנה מכלל דכולן דקאמר אקטנות נמי קאי דקטנה צת ישראל צריכה להמתין ואע"ג דלאו צת צנים היא ואין כאן הצמנה צין זרעו של ראשון לזרעו של שני גזור צה רבנן משום גדולה: **וצמאי**. נפקא מצעלה קמא: **אי צמיאון האמר שמואל דלא צעיא**. אממוני דליכא למיגור משום גדולה דאין גדולה יולאת צמיאון: וגזר

א) ע"י מוס' סוטה כל. ד"ה שאינה. ט) (כחובות דף נב): קאי: א) (לקמן דף נב): דף נב: ד"ה רבי יוסף.

תורה אור השלם
1. וידע אונן כי לא לו יתיה הדרע ויהיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: בראשית לח ט וידע בעיני ה' אשר עשה וקמת גם אתו: בראשית לח י ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע וידעו במים וקמאו עד הקרב: ויקרא טו יח

גליון הש"ס

גמ' והא תמר. עין פי' רש"י צחומס צרלשית יע לו וכלא"ס שם צסם מדרש רבה: שם באצבע מיעבה. עין לקמן עו ע"ה מ"ה"ה שלא ראה: שם אבל דעתה להנשא. עין כחובות דף טב ע"ב צבשי' ד"ה איעקרה:

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה (צע"ה) מתוך ותי' דככל ספרים קדמונים כן אכל צספר. ר"ב ס"ה וכן צספר כו': ב) ד"ה ולא ותי' ועובד כוכבים מתייבי ועל כרחק האי לא מתייבי: